

Ježišova tvár

„Pane, ja hľadám Tvoju tvár!
Nech sa učím nachádzať ju,
ukazovať iným a objavovať Ťa v
obyčajných udalostiach môjho
života“. Článok o nachádzaní
Kristovej tváre v našom živote.

15.01.2018

Ježišova tvár

Mužovia galilejský, čo stojíte a hľadáte do neba?(1). Apoštoli upierajú oči na miesto Ježišovho odchodu. Anjel im musí pripomenúť, že život ide ďalej.

Posol Boží sa nesnaží odvrátiť ich pozornosť od učiteľa. Skôr im chce pripomenúť, že od tej chvíle sa musia naučiť vidieť ho iným spôsobom, nachádzať Ježiša v druhých, v každodenných udalostiach.

Svätý Pavol chápal, čo si apoštoli myslia, lebo aj on túžil byť s Kristom a vidieť ho z tváre do tváre **(2)**. Ale zvolil si pozorovať ho matne ako v zrkadle tak dlho, ako si Boh prial, len aby mohol pomôcť druhým žiť vo svetle **(3)**.

Prijímateľom svojej apoštolskej misie silou svojho príkladu a slova radil **(4)**, ako udržiavať pohľad upretý odtiaľto zo zeme do nebies, kde je Kristus: *Ak ste teda s Kristom vstali z mŕtvych, hľadajte, čo je hore, kde Kristus sedí po pravici Boha!* **(5)**. *Quae sursum sunt quaerite* **(6)**.

Myslíte na to, čo je hore! Chceme si osvojiť toto zvolanie, ale musíme sa najskôr naučiť ako. Tak často sa

pristihneme s pohľadom obráteným dole, prehnane zameraným na prebiehajúce skutočnosti.

Cítíme, že potrebujeme väčšiu bystrosť, aby sme odkrývali Kristovu prítomnosť v každom momente nášho života. Máme radi tento svet, ktorý je miestom každodenného stretávania sa s Kristom (7). A chceme získať väčšiu ľahkosť vnímať Kristov pohľad pokým sme zamestnaní dennými úlohami. Taktiež chceme, aby druhí boli schopní vidieť Krista v nás, sme pohýnaní úžasnou možnosťou sprítomniť Ježišovu tvár našim priateľom.

Vultum tuum, Domine, requiram! (8). Pane, ja hľadám Tvoju tvár! Pane, hovoríme, nech hľadám Tvoju tvár, naučím sa nachádzať ju a ukazovať druhým. Chcem vedieť, ako Ťa objavovať v obyčajných udalostiach

môjho života a spoznať, že si to naozaj Ty.

Počúvajte Svätého Josemariú, ako nám hovorí: „ ***Ten Kristus, ktorého vidíš, nie je Ježiš- je to iba jeho úbohý obraz, ktorý si vytvorili Tvoje zakalené oči... Očisti sa. Vyjasni svoj zrak pokorou a pokáním. A potom Ti nebude chýbať jasnozrivosť Lásky a budeš mať dokonalé videnie. Tvoj obraz bude skutočne jeho obrazom: Bude to on!***“ (9).

Evanjeliá sa pri rôznych príležitostiach zmieňujú o Ježišovom pohľade. O hrejivom a súcitnom pohľade, pohnutom a dojímavom, hlboko chápanom, ktorý preniká do hlbok ľudského srdca. Pohľad, ktorý učí a napráva, nabáda k pokániu, podnecuje veľkodušnosť (10).

Často sa snažíme predstaviť si ten pohľad v našich modlitbách, aby sme sa učili nachádzať ho a sprítomňovať

v každodennom živote. Niektorí z tých, ktorí skrížili Ježišovi v hodine utrpenia cestu, nám môžu pomôcť uskutočniť túto túžbu.

Traja ľudia mali počas Krížovej cesty obzvlášť blízko ku Kristovej tvári. Iba dvaja z nich ho hľadali, ale všetci traja ho našli. Môžeme sa učiť od všetkých troch, každý nám ukazuje iný spôsob, ako smerovať našu snahu uvidieť Ježišovu tvár.

S Pannou Máriou, jednoduché srdce

„ Sotva sa Ježiš po svojom prvom páde horko- ťažko zdvihol, stretáva svoju Najsvätejšiu Matku, stojacu pri ceste, kadiaľ prechádzal“ (11). Evanjelium nám nič nehovorí o tomto stretnutí, ale mlčanie písma po stáročia slúži na povzbudenie predstavivosti kresťanov . Svätý Josemaría to podáva takto: ***„ S nesmiernou láskou sa Mária pozerá na Ježiša a***

Ježiš na svoju Matku; ich pohľady sa stretnú a každý vyleje svoju bolesť do srdca toho druhého“ (12).

Ich láska je tak intenzívna, že stačí stretnutie pohľadov a vyleje sa obrovský smútok, ktorý sú ich srdcia schopné prijať. Uprostred utrpenia majú hlbokú útechu vzájomného sprevádzania sa a pochopenia.

„ Trpkosť Kristovho utrpenia zaplaví Máriinu dušu“ (13). Muky, ktoré naplňajú Máriinu dušu, sú aj synove, práve tak, ako Máriina úzkosť naplňa dušu Ježiša. Tak silná je jednota ich srdc, že zármutok jedného je spôsobený utrpením druhého, a tak podporujú jeden druhého.

Kiež by sme sa aj my dokázali tak identifikovať s Kristovými pocitmi! Zaiste sme tomu veľmi vzdialení, ale vrúcne túžime to docieľiť. Vieme, že ak aj pokročíme na tejto ceste,

nebudeme ušetrení od smútku, ktorý so sebou prináša každý ľudský život. Ale vždy budeme mať svetlo, ktoré je pre tento stret potrebné, pevný základ, aby sme mu nepodľahli, ale s pokojom čelili.

Simeon prorokoval, že meč prenikne dušu Panny Márie (14). Od momentu zvestovania utrpenia bude rana meča u Ježišovej matky neprestajne prítomná. Mária si vždy bude uvedomovať, že môže by zranená jedine urážkami voči svojmu synovi. Vie, že všetko utrpenie ako aj všetka radosť majú svoju príčinu vo vzťahu s ním.

Panna Mária nás učí, že v smútku a malých trápeniach, či už sú spôsobené pracovnými, rodinnými alebo sociálnymi problémami, môžeme hľadať a objavovať tvár Krista. To nás naplní pokojom hoci aj uprostred smútku.

Veronika, dobré srdce.

Podľa cirkevnej tradície sa o niečo neskôr jedna žena šla stretnúť s našim Pánom, aby mu očistila tvár. To je všetko, čo vieme o tej, ktorú nazývali Veronikou.

Pravdepodobne nikdy vedome netúžila uvidieť Ježišovu tvár. A ak by aj, dôvod, prečo ho hľadala bol oveľa jednoduchší. Len chcela pomôcť trpiacemu človeku. A tak žena, ktorá sa ani len neobjavuje v evanjeliu, dala vlastné meno túžbe pozorovať Božiu tvár.

Ale blahoslavené sú vaše oči, že vidia... Veru hovorím vám: Mnohí proroci a spravodliví túžili vidieť, čo vidíte vy, ale nevideli (15). **„Veronika stelesňuje povzdych, ktorý sprevádza všetkých zbožných ľudí Starého zákona, túžbu všetkých veriacich ľudí vidieť Božiu tvár. Na Ježišovej krížovej ceste však spočiatku nerobí iné než prejavuje službu ženskej dobroty: ponúka**

Ježišovi šatku. Nenechá sa odradiť ani brutalitou vojakov ani znehybniť strachom učeníkov“ (16). „Je obrazom dobrej ženy, ktorá v pohnutí a temnote srdca nachádza odvahu k dobru, nedovolí, aby sa jej srdce zatemnilo. Spočiatku Veronika vidí len strýznenú tvár, poznačenú bolesťou. No skutok lásky vtlačá do jej srdca pravú Ježišovu tvár“ (17).

Obraz tváre Bohočloveka zostal vtlačený nie len na kuse plátna, ale predovšetkým v jej dobrom srdci. „Vykupiteľ sveta daroval Veronike podobu svojej tváre. Rúška, do ktorej Kristus otláčil svoju tvár, sa stala posolstvom. Akoby hovorila: Hľa, ako každý dobrý skutok, skutok opravdivej lásky k blížnemu, vtlačá podobu Vykupiteľa sveta do duší tých, ktorí tak konajú. Skutki lásky neumierajú. Skutki lásky nepominú. Každé gesto dobroty, pochopenia či služby zanecháva v srdci človeka

nezmazateľnú stopu- stále dokonalejšiu podobnosť s tým, „*ktorý sa zriekol seba samého a vzal si poníženosť sluhu*“ (Flp 2:7). Tak vzniká totožnosť- pravé meno človeka **(18)**.

Nie je toto dostupná cesta, ako hľadať Ježišovu tvár? Nie je to tiež cesta, ako sprítomniť Kristovu tvár pre tých okolo nás? V našom živote môže vzniknúť príležitosť vykonať nejakú veľkú službu pre druhých ľudí, zriecť sa niečoho, čo si veľmi ceníme, aby sme pomohli druhým. Ale či už sa taká príležitosť naskytne, alebo nie, musíme sa snažiť žiť každý deň s ***„dobrým srdcom, schopným súcitu s ľudským utrpením, schopným pochopiť, že na trápenia, ktoré sprevádzajú a neraz aj sužujú človeka na tomto svete, je skutočným balzomom láska, láska k blížnemu. Všetky ostatné útechy sotva poslúžia len ako dočasná***

úlava, aby za sebou neskôr zanechali trpkosť a beznádej“ (19).

Často to, čo pomáha dušiam najviac objaviť milujúci pohľad nášho Pána, je vidieť jeho učeníkov, ako napriek všetkými svojim obmedzeniami dokážu spoznať, čo druhí potrebujú. Vedia, ako objaviť malé detaily, ktoré ak by sa zabudli, nikto by sa nestážoval, a ak sú tieto drobnosti ponúknuté v službe druhým, ľudia dokážu byť vďační.

Ak konáme týmto nadprirodzeným spôsobom, dosiahneme najlepšie, ako sa v tomto svete dá, našu túžbu vidieť Ježišovu tvár. A zároveň pomôžeme druhým ho nájsť.

Môže sa stať, že ho neuvidia hneď a potrvá im nejaký čas, kým ho objavia. Ale určite sa nestane, že by od prvej chvíle nespozorovali „niečo špeciálne“ na tých, ktorí s nimi zaobchádzajú s takou dobrotou a jednoduchosťou. Ak chceme druhým

ukázať milujúceho Učiteľa, musíme sa usilovať rozdávať dobrotu, svetlo, pokoj, trpezlivosť, rešpekt, láskavosť – aj keď neočakávame, že sa nám to vráti.

Ak chceme uvidieť Kristovu tvár v iných, musíme sa k nim priblížiť s jednoduchým srdcom, srdcom, ktoré oceňuje a obdivuje, miluje rodičov, deti, priateľov, každého jedného, srdce, ktoré objavuje, ako každý z nich jeho vlastným spôsobom odráža Božiu dobrotu.

Šimon z Cyrény, stretnutie s krížom.

Synoptické evanjeliá spomínajú tretiu osobu, ktorá stretáva Ježiša na jeho ceste na Kalváriu. Panna Mária a Veronika ho hľadali, stretli sa s ním z vlastnej iniciatívy. Šimon z Cyrény nie. Jeho prinútili niesť kríž. Slová evanjelia naznačujú úvodný odpor z jeho strany.

Je to pochopiteľné. Veď nikto nemá rád, keď ho prinúti vziať na seba bremeno inej osoby, obzvlášť po dni ťažkej práce. Svätý Marek nás oboznamuje s tým, že synovia tohto muža boli známi ako kresťania (20). **„Všetko sa začalo neočakávaným stretnutím s krížom“ (21)** -obrovské šťastie, ktoré začalo zjavným nešťastím.

Zmena prístupu Šimona z Cyrény pravdepodobne nebola okamžitá, ale postupná, a nie je prenáhlené predpokladať, že to súviselo s Ježišovou tvárou. Šimon si myslel, že sa jedná o trest pre kriminálnika, ale Kristov milujúci, vďačný, pokojný pohľad ho odzbrojil. Na začiatku bol nahnevaný, lebo sa iba „pozeral“. Ale potom „uvidel“ zbližšia a začal chápať, že podeliť sa o kríž s odsúdeným mužom bolo hodné námahy.

To, čo na začiatku vyzeralo ako nepríjemná prekážka na ceste k tvrdo zaslúženému odpočinku tvár tohto muža postupne zmenila na jedinečnú príležitosť, ktorá skončila premenou Šimonovho života. Pre neho, ako aj pre všetkých kresťanov, sa kríž stal charakteristickým znakom viery, nástrojom vykúpenia, spásanosnej reality, neoddeliteľnej od Kristovej misie. Počas storočí hľadajú kresťania s láskou a nádejou na kríž, ktorý má byť centrom ich života a ktorý z rovnakého dôvodu „**by mal byť v strede oltára ako spoločný bod, na ktorý sa zameriava kňaz aj modliace sa spoločenstvo**“ (22).

„Križ sa často objaví, aj keď ho nehladáme: je to Kristus, ktorý sa na nás pýta“ (23). Tvárou v tvár nečakanému krížu, môžeme najskôr zažiť túžbu odmietnuť ho. To je normálna reakcia našej prirodzenosti a nemala by nás

znepokojíť. Ale nemala by ani stáť v ceste postupného prijatia.

Vieme, že v týchto situáciách, keď sa cítime byť sami, nás Boh neopúšťa. Je na našej strane, môžeme ho aj uvidieť a obrátiť sa na neho. Ale poďme o krok ďalej, nachádzajme jeho pohľad. Ak nás neuspokojí „pozerať sa“ a chceme „vidieť“ Krista, ktorý nesie kríž s nami, ak ho necháme k nám prehovoriť, to, čo na začiatku vyzerá ako nešťastná náhoda, dostáva novú podobu a končí zmenou nášho života.

Zistenie, že nezdar môže znamenať hlbšie stretnutie s Ježišom, nám pomáha čeliť mu iným spôsobom. A potom náš kríž „ **už nebude nejakým krížom...ale Svätým krížom**“ (24).

...

Vultum tuum, Domine, requiram!
(25). Pane, ja hľadám Tvoju tvár! Po

ceste na Kalváriu mali traja ľudia zvláštny vzťah ku Kristovej tvári. Iba dvaja ju hľadali, ale našli ju všetci traja. Nik z nich nezostal vlašným, alebo neodišiel naprázdno. Môžeme sa niečomu naučiť od každého z nich. A chceme tak aj urobiť, lebo túžime pozorovať tú tvár a pomáhať druhým objavovať ju na našich každodenných cestách svetom.

Chceli by sme dosiahnuť jednotu srdc, ktorá existovala medzi Pannou Máriou a jej synom. Uvedomujeme si, že je to za hranicou našich síl. Ale nevzdávame sa tejto túžby, lebo by to znamenalo vzdať sa lásky a my nepochybne môžeme pokročiť na tejto ceste.

Jedeným zo spôsobov, ako tak urobiť, je profitovať z učení druhých dvoch ľudí na ceste na Kalváriu. Dobré a jednoduché srdce bude príležitosťou pre mnohých ľudí, na prvom mieste pre nás samotných, nachádzať nášho

Pána. A hľadanie Kristovho pohľadu v nepriazni a ťažkostiach života nás povedie k postupnému stotožneniu sa s Božou vôľou. Potom budeme schopní odzrkadľovať Ježišovu tvár.

J. Diéguez

Poznámky:

1. Sk 1,11

2. Pozri Flp 1,23

3. Pozri 1 Kor 13,12

4. Pozri Flp 1,25

5. Kol 3,1

6. *Ibid.*

7. Pozri Sv. Josemaría, *Rozhovory*, č. 113.

8. Pozri Ž 26,8 (Vulgáta)

9. Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 212.

10. Pozri Mk 12,41; Mk 12,41; Mt 4,18-22; Jn 1,42; Mt 19,16; Mk 3,5; Lk 22,61; Jn1,38-47.

11. Sv. Josemaría, *Krížová cesta*, Štvrté zastavenie.

12. *Ibid.*

13. *Ibid.*

14. Pozri Lk 2,35

15. Mt 13,16-17

16. Jozef Ratzinger, *Krížová cesta v Koloseu*, Veľký piatok 2005, Šieste zastavenie.

17. *Ibid.*

18. Ján Pavol II, *Krížová cesta v Koloseu*, Veľký piatok 2000, Šieste zastavenie.

19. Sv. Josemaría, *Íst' s Kristom*, č.167.

20. Pozri MK 15,21

21. Sv. Josemaría, *Krížová cesta*, Piate zastavenie.
22. Jozef Ratzinger, *Duch liturgie*, Dobrá Kniha, 2000
23. Sv. Josemaría, *Krížová cesta*, Piate zastavenie.
24. Sv. Josemaría, *Svätý ruženec*, Štvrté bolestné tajomstvo.
25. Pozri Ž 26,8 (Vulgáta)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/jezisova-tvar/](https://opusdei.org/sk-sk/article/jezisova-tvar/) (31.03.2026)